

сачки, като от тях 15 хиляди бяха в племенната кокошоферма в централата и отделно 5 хиляди пуйки-носачки в племенната пуйкоферма. Останалите кокошки-носачки баха пръснати в 11 птицеферми на филиала: гр. Нова Загора, Любенова махала, Но-
воселец, Пет могили, Желю воивода, Крушаре, Питово, Езеро,
Биково и Стоил войвода. Болните птицеферми от тифус ликви-
дирахме още в началото на годината. С петте люпилни можехме
да люпим през годината над 10 милиона пилета. През тази го-
дина имахме утвърден план да произведем 15 милиона яйца и
да излюпим 7 милиона еднодневни пилета и 200 хиляди пуйчета.

Повечето кокошки бяха от породите "СЗЧ" и "Нюжемпшир".
Произведените пилета продавахме на личните стопани за от-
глеждане в дворовете им. За тази цел по това време бяха
необходими 25 до 30 милиона еднодневни пилета. Имаше голямо
търсене както на пилета така и на пуйчета. Само нашият ХЦ
произвеждаше най-добри породи еднодневни пилета и пуйчета
в страната.

Заедно с Куньо Кунев и Минчо Господинов разработихме
програма за развитието на ХЦ-СЗ до 1990 година. В нея се
предвиждаше в Централната племенна кокошоферма да има 55
хиляди кокошки-носачки, с които да задоволим нуждите на раз-
множителните ферми от общоползвателното направление в стра-
ната. Във филиала - Нова Загора и с. Любенова махала следва-
ше да се създаде размножителна птицеферма с 200 хиляди ко-
кошки-носачки от общоползвателното направление. Така щях-
ме да задоволим нуждите на стопаните от цяла южна България.
Тази наша програма на 13 април беше приета от ИБ на НПОП,
а на 21 юли беше включена в общата програма на НПОП за
1978-1980 година. Тя следваше да се реализира от оператив-
ното бюро, за което вече споменах. За целта разработихме ме-

тодика и схеми за работа с изходните линии и породи за производството на ползувателни хибридни кокошки-носачки, снасящи яйца с бял и червен цвят на черупката. Към оперативното бюро включихме и Николай Ангелов от МЗХП.

Многото ми задължения ме принудиха, в началото на гидината отново да подам молба до НПОП, да бъда освободен от задълженията си като директор на ХИП-Стара Загора. Цонко Цонков обаче ме убеди да остана още известно време, като ми обеща и допълнително заплащане, което не изпълни.

С Указ на Държаният съвет № 517 от 26 април 1976 год. ХИП-СЗ беше награден с ордена "Кирил и Методи" I-ва степен, за добрата ни и високоэффективна дейност в областта на промишлеността. Макар, че съвсем правилно се награждаваше целият колектив, тя беше морално удовлетворение и за моята 20 годишна дейност, кото негов ръководител.

През юни същата година продадохме яйца за люпене от породата Нюхемпшир и такива от пуйки на република Гвинея.

От 14 до 19 май 1976 година НПОП, организира в дома на ученичите "Жулио Кюри" град Варна първият симпозиум по проблемите за производството на птиче месо. Участвуваха основни наши специалисти и такива от чужбина. От ХИП-Стара Загора осигурих присъствието на всички специалисти с висше образование. Залата беше препълнена от специалисти - птицевъди от цялата страна. На една от почивките споделих с Цонко Цонков, че нашите мечти от преди 20 години вече се събудиха и са действителност. С него отчетохме като грешка, че на симпозиума забравихме да поканим моят учител Иван Я. Табаков. Макар и вече 74 годишен той щеше да дойде.

Гледайки с Цонков пълната зала, ние определено мечтаехме в близките 10-15 години да достигнем по показатили в

птицевъдството най-напредналите страни. Вярваме, че това може да се реализира само чрез доброто взаимодействие между науката и производството, като се използват най-съвременните достижения в световното птицевъдство.

Наскоро след симпозиума, в ХІІІ-СЗ ни гостува група птицевъди от ГДР, водени от директора на племенната им птицефърма в Деерсхайм, колегата Бекурц. Водихме ги и в птицекомбината в Стара Загора.

През тази година се снабдихме с телекс, който монтирахме в Информационния център. Купихме нов камион и 10 нови бюра. От птицекомбината-гр. Плевен, К. Караджов ни прехвърли още ~~16~~ един камион. Бяхме вече технически добре оборудвани.

Всяко тримесичие редовно провеждахме стопански съвети.

На тях изнасях отчетни доклади за изпълнението на плановете заедно с тези във филиала в гр. Нова Загора. Членове на стопанския съвет бяха всички ръководители на предприятието, ~~и~~ тези на отделните люпилни и бригади, специалистите и представители на гледачите на птици, избрани на делегатски събрания. За ~~дължително~~ присъствуваха и научните сътрудници, без право на ~~глас~~ глас. Вземаха се решения, осигуряващи изпълнението на плана.

През 15 дни провеждахме и производственни съвещания с ръководителите на люпилните, главните специалисти, ръководителите на птицефермите, ~~и~~ този на филиала, главният счетоводител и началниците на отделите Планов и ТРЗ.

Всяко тримесичие провеждах заседания на научната секция в които участваха колегите и биолога. При нужда ги провеждахме разширени с техническият персонал. На тях обсъждахме изпълнението на тематичните планове, приемане на методики и програми за изпълнението им, отчети на теми, резултати от внедрявания в производството, обсъждане и приемане на научни и науч-

но-популярни статии, както и взаимоотношенията в секцията.

В правилника за организацията и вътрешните правила за дейноста на ХЦП-СЗ, приет на Общо събрание, бяха ясно и точно определени взаимоотношенията с научната секция. Понеже някои колеги си позволява^т често пряко да се месят в работата на ръководителите на звена и специалистите, а понякога и на гледаците на птици, се наложи да издам отделна заповед. В нея определях начина по който следва да се правят предложения за внедряване новостите в птицевъдството и за подобрение организацията на работата. Ако тези предложения не се приемаха от ръководителите на звена и специалистите, тогава лично, като директор преценях и се разпореждах. С отделна заповед натоварих колегите: Д.Шарланов да оказва помощ на люпилните; Н.Йовче^в за правилното хранене; К.Кунев за селекцията на кокошките; Н.Бачев за същото при пуйките; В.Тодорова по технологиите на отглеждане и Ж.Динев по внедряване изкуственото осеменяване.

От есента на 1975 г започна първата ни финансова ревизия приключила през януари 1976 година. Само ни беше установено, че не в определените срокове отдел "Планов" е деклариран направената икономия на електрическа енергия в "Енергото". За това следвало като директор да санкционирам виновника Ад.Карашева, като завеждащ отдела. ~~Затова~~ ⁶свен нея, наказаха и мене с една месечна заплата. Тъй като не получавах директорската заплата, като по-малка, удръжаха ми тая, като научен сътрудник. НПОП веднага я възстанови, като ме награди със същата сума, заради доброто изпълнение плановете през 1975 г.

През април, непосредствено след годишното отчетно делегатско събрание на ХЦП-СЗ, се случи събитие, разколебало доверието ми в колегата К.Кунев. Накратко ще изложа случая.

Посочих преди, че от 1965 година провеждах опити за изпи-

тване на различни кръстоски между отделните линии от породите кокошки, за получаване на високопродуктивни хибридни такива.

Успешните резултати от тези кръстосвания планирах да използвам за написване голяма научна публикация, която да използвам при кандидатстването си за доктор на с/с науки. Такива бяха четирилинейните нови хибридни носачки, наименовани от мен със "СЗ-80" и "СЗ-81". Същите смятах да предложа и за внедряване в производството. Преди това, уговорих с МЗХП да ги изпратя чрез разплодни яйца, за да участвуват в конкурсни изпитвания в Международната контролно-изпитателна станция по птицевъдство/МКИСП/ при Института по птицевъдство-гр. Братислава, Чехословакия. Ако и там покажеха същите резултати, се доказваше още по-убедително успешната ми селекция и моят научен принос, като можех да ги предложа за внедряване. Това ми гарантираше с голяма сигурност "доктората". С тези мои планове беше запознат колегата К. Кунев, който от 1972 година бях включил да работи по същата тематика.

С МКИСП-гр. Братислава/д-р Жатко/ уговорих изпращането по 1200 яйца за люпене от двата хибрида. Допълнително щаха да ми съобщят дата, след която в двудневен срок със самолет следващо да им изпратя яйца. МЗХП активно ми съдействуваше. Яйцата, които следващо да изпратя, не трябваше да са по-стари от 7 дни след снасянето им.

На 20 март 1976 г д-р Жатко ме предупреди да имам готовност за изпращането на яйцата. Организирах с Радка Рашева в склада на кокошфермата събирането на яйцата, постоянно им подържане по 1200 броя от всеки хибрид, като не са по-стари от 5 дни. Понеже често отстествах, възложих и на колегата К. Кунев да контролира това. Два дни преди делегатското събрание от МЗХП/Н. Ангелов/ ме предупредиха също да имам готовност за

изпращане яйцата в Чехословакия.

На 8 април на делегатското събрание на ХИП-СЗ провеждано в "Дома на животновъда", аз изнасях отчетния доклад за дейността на предприятието през 1975 г. След което, под мое ръководство започнахме разискванията по него. Тогава дойде телефониската от Централата на НИГО и ми съобщи, че ме търсят от МЗХП. Тогава помолих К. Кунев да отиде и ако ме търсят за разплодните яйца от хибридите за Чехословакия, да не се връща на събранието, като организира с д-р П. Петков изпращането им със служебната "НИСА" до летището в София, както е уговорката ни с МЗХП. Делегатското събрание беше доста напрегнато за мене и продължи до късно след обяд. След това имах отделно среща с ръководството на филиала в гр. Нова Загора. Понеже К. Кунев нищо не ме уведоми за разговора с МЗХП, помислих, че е било по-друг по-маловажен повод. На следващия ден заминах за няколко дни командировка. След завръщането се провеждах заседание на научната ни секция. На нея обсъждахме статията на проф. И. Стефанов - "Нравствените аспекти в управлението на науката", отпечатана в сп. "Орбита". Изненадващо при това обсъждане, К. Кунев непрекъснато мълчеше. След заседанието отидох в склада, за да проверя, поддържа ли се събирането на яйцата от хибридите за изпращане. Радка Рашева ми обясни, че денът преди делегатското събрание, К. Кунев наредил съхраните яйца да бъдат предадени за люпене на люпилната ни в гр. Нова Загора, за което яйцата не били достатъчно, надявайки се, че до 2-3 дни наново ще се съберат. Но на 8 април ги изненадало съобщението на МЗХП за изпращането им и те не могли да ги изпратят. Едва се овладях, върнах се в кабинета си и извиках К. Кунев, за да изясня защо не ми е съобщил. Вероятно щях да уредя нещо и се изпратят по-късно след 2-3 дни.

на 9 юли тържествено празнувахме "Денят на птицевъда".
Присъствуваха над 200 души, от всички звена на ХЦП-СЗ, както и

На нашето тържество в Централата от НПОП присъствува
Б. Стоименов, който като зам. Генерален директор ни връчи споме-
нания вече орден "Кирил и Методий" I-ва степен. Присъствуваха
и много гости от птицекомбината Ст-Загора и ВИЗВМ-СЗ. Въпреки
че бяхме поканили БК на ЕКП и ОНС-Стара Загора, никой от тях
не ни зачете и не дойде.

От 25 юли до края на август бях в домашен отпуск. С Мил-
ка и Маринчо бяхме 14 дни на Старозагорските бани в почивнат
станция на птицекомбината Ст-Загора. Там почивахме няколко се-
мейства от птицекомбинатите в гр. Русе и с. Дончево, Толбухинен-
ско. С тях прекарахме много приятни дни. С Маринчо, всяка
сутрин преди закуска, изкачвахме планинското било северно от
почивната станция. Няколко пъти прескачахме до града заради
моята майка, оставена на грижите на братовчедката Лияна. С
помощта на д-р Г. Георгиев, приятел от ученическите години на-
правих няколко нагревки на синузитите си в поликлиниката на
баните.

След завръщането си от баните, с закупената голяма ту-
ристическа палатка и два надуваеми дюшека, заедно с кумовете
бяхме няколко дни на "Габровница" в Стара планина. След това
с братовчедката Мера и съпруга й, с моята кола направихме
двудневна обиколка из страната. През Ксанлък и Карлово, където
се срещнах с П. Арменчев, минахме през прохода Кърнаре-Троян,
като за кратко почивахме на Беклемето. След обед в гр. Троян
посетихме Опитната станция по животновъдство. До вечерта бях-
ме в Троянския манастир, където имаше много гости и се нало-
жи да спим в нашата палатка, близо до манастира. На следва-
щият ден се предвишихме до В. Търново, където посетихме Царе-

вец и Трапезица. След това в гр. Дряново се ~~зап~~ бяхме в Опитната станция по животновъдство с познатия ми директор Витанов. Отбихме се и разгледахме Дряновския манастир и късно вечерта се прибрахме в Стара Загора. С Милка съжелявахме, че с нас не доиде Маринчо.

Последните дни от домашният си отпуск бяхме с Милка и Маринчо в с. Розовец. ^{това} От време имаме хубава снимка с дядо Marin.

По това време Васко си дойде за няколко дни в отпуск, за да се запише в университета - гр. Пловдив. Уреди си и квартираната заедно със съученика си Владо Няголов.

На 1 септември се завърнах на работа и участвах в отбора на младите птици, заедно с колегата К. Кунев. Разработих и схемите за развъждане на отделните линии и породи кокошки и формирането на елитните им развъдни групи. По това време заварих биолога Ж. Динев в болницата. По време на почивката си в гр. Смолян, случайно пада и си удря главата.

От 24 до 26 септември организирахме екскурзия за първенците в "9-то септемврийското съревнуване", като с автобус бяха посетени птицекомбинатите в Поликраище и Плевен. Водачи на групата бяха В. Тодорова и Н. Йовчев.

С д-р П. Петков, от частни стопани и от един манастир в с. Златовръх, Първомайско отбрахме и закупихме кокошки и формирахме малко стадо от породата Черна шуменска, с която допълнихме генофонда си.

В краят на месец септември, Васко приключи двугодишната си военна служба и от 1 октомври замина за гр. Пловдив, като студент хуманна медицина. С моята кола му пренесохме багажа.

Дадох му само общи напътствия, като му посочих, че първата година е най-важна в следването. Плащахме 50 лева за наема му и 100 лева за храна и други разходи, защото получаваше военна

стипендия от 80 лева месечно.

Маринчо от септември беше ~~бълг~~ абитурент, като през октомври бяха на бригада в с. Зетово, Чирпанско за бране на памук.

От 11 до 16 септември, заедно с колегите В. Чичибаба и Ал. Бонинаков от ХЦ-Раниславци бяхме в ГДР, където отчитахме съвместната ни работа по създаване хибридни кокошки от яйце-^{то} направление на продуктивността.

От 28 ноември до 5 октомври, заедно с К. Иванов и Н. Ангелов бяхме в гр. Бърно, Чехословакия, за участие в Съвета по птицевъдство към СИВ. Там изнасях доклад за местните от родия кокошки и пуйки съществуващи у нас. Посетихме манастира-музей, където е живял и работил монахът Грегор Мендел, поставил началото на съвременната генетика. От там си взех възпоменателен медал с неговият образ. На това съвещание се реши да се издае сборник с снимки и описание на всички местни породи и от родия домашни птици отглеждани в страните членки на СИВ.

Местните хора в гр. Бърно, често ни почертава ^че не са чехи а "моравци". Напомняха ни, че ^ченашите Кирил и Методи са живели и работили в тяхното Моравско кралство.

Тази есен, на посещение при нас бяха двама колеги-птицевъди от института по птицевъдство-гр. Братислава. Единият от тях, който беше източно-православен водач на църковна служба в църквата "Св. Димитър".

По мое предложение, в ГДР бяха колегите Д. Шарланов и Н. Йовчев.

Често отсъствувах от ХЦ, поради посещения в племенните птицеферми, участия в заседанията на ИБ на НПОП, заседания на научни съвети, както и тези в ВИЗЕМ-СЗ. В отделна папка и сега съхранявам документацията си за участието ми от 1976-1985

година включително.

Заедно с колегите бяхме на чествуването 60-годишнината на проф. В. Груев. С него бях в близки отношения още от 1953 г.

Въпреки че бях избран за делегат на Окържната конференция на БКП в Стара Загора, отношенията ми ОК на БКП бяха някак си ревизирани.

Често посещавах и ОК на БКП - гр. Сливен/Пещански/ и ОНС в същият град/Зл. Павлова/, по работата с филиала- Нова Загора.

От началото на тази година, ръководството на НПОП се премести в София, кв. "Илиенци", в бившата база на ЦКС/д. Боев/.

Там ходех само на заседанията на ИБ на НПОП, а на заседаниянията на научно-техническият му съвет в ХЦП-Ралиславци. Мене по този повод, бях 4-5 пъти в София. Освен с влака, поняко-
кога с Любо Илиев ходехме с нашата "НИСА" или неговата слу-
жебна кола.

От НПОП, по мое предложение ме снабдиха със нова служебна джипка, а старата прехвърлих във филиала- гр. Нова Загора.

Често по някои задачи, в София до МЗХП или НПОП изпращах д-р П. Петков или П. Епитропов. Последният беше много дипломатичен и добре се представяше.

Продължавах най-често да посещавам птицекомбината в гр. Плевен, главно по молба на К. Караджов. Там понякога водех и колегата К. Кунев. Н. Бачев и В. Тодорова изпращах в пуйкокомбината- с. Поликраище, а Д. Шарланов в птицекомбината "Мизия". В другите птицекомбинати ходех само по молба на директорите им.

На Мостренният панаир в гр. Пловдив, участвувахме със собствен щанд. Добра работа по организирането му свършиха: д-р Петков, Н. Генчев и П. Епитропов. Ние с К. Кунев избрахме кокошки ките и пуйките, представени на панаира.

През годината ми бяха отпечатани научните трудове: а/-

-Ст.Ножчев и Л.Арменкова- "Проучване върху наследственото вариране на кръвно-груповите антигени и яйчни протеини при някои линии от СЗЧ-кокошка", сп."Генетика и селекция", № 2, 1976 г; и б/-Ст.Ножчев- "Доклад о местных породах птиц в НРБ и о мероприятиях по сохранению, с учётом дальнейшего использования при получению гибридных птиц." - Сборник докладов совещания специалистов стран-членов СЭВ", -МКИСП- "Иванка при Дунае", ЧССР. 1976 г. В съавторство с К.Кунев бяха отпечатани научно-популярните ми статии: а/-" За необходимостта от посъвременен метод за отчитане средната носливост на кокошките" сп."Отчетност и контрол в селското стопанство", № 6, 1976 г и б/-"За наши хибридни кокошки", сп.Животновъдство", № 9, 1976 г.

Изпратих и два доклада до НПОП: а/-"Относно изграждането на генетически резерват от местни аборигенни породи кокошки" XI.1976 г и б/-"Относно правилника за работа на националната контролна станция по птицевъдство", XI.1976 г. В съавторство с К.Кунев изпратихме до НПОП докладите: а/-Технологична програма за отглеждане на птици от общоползвателното направление в системата на НПОП, стопанствата в АПК и личното стопанство", II, 1976 г; б/- "Програма за селекционно-племенна работа с кокошките от общоползвателното направление и осигуряване страна с разплоден материал през 1976 -1980 г", IV. 1976 г и в/-"Относно възможностите за изграждане на размножителни ферми за кокошки от общоползвателното направление, за задоволяване нуждите на населението в страната," VII, 1976 г.

Бях рецензент на следните колеги от НИИП с ХЦ за старши научни сътрудници-II-степен на Гена Вълчева Петкова и на Иван Михайлов Цветанов и за канд.на с/с науки на Чавдар Тодоров Беремски.

За семейството ми и лично за мен 1976 година беше доста успешна, независимо от случая с колегата К.Кунев за изпращане на хибридните кокошки в Чехословакия на конкурсно изпитване, което ме лиши от възможност за докторат.

Новата 1977 година посрещнахме с богата трапеза, спазвайки семейната традиция. Такава беше Новогодишната трапеза в повечето български семейства. От няколко години у нас въче нямаше безработица, налагаше се даже да търсим работна ръка и от съседни страни. Реална беше и възможността да изнасяме птицевъдна продукция /яйца и птиче мясо/ на международния пазар извън страните членки на СИВ.

На 19 май Васко се ожени. Ние не бяхме съгласни, но това въче беше реален факт, който следваше да приемем. Надявахме се нашето мнение да е погрешно и по-късно бракът му да се развие нормално.

Тази пролет Маринчо беше абитуриент. Имаше слабост главно към физиката, математиката и биологията, като продължаваха увлеченията му към телевизионната техника и роботиката. Обичаше да спори с някои от учителите си, което се отразява се на иценките му. Стремеше се сам да решава проблемите си без да ги споделя с нас. Пишеше красиво и правеше хубави скици и чертежи. Мечтаеше да следва електроинженерство, но затова му беше необходима отлична диплома. Поради пререкание с учителя си по физика остана на матура по физика и български език. Изгуби много време и неможа да се подготви за кандидат студентските изпити на които получи оценка 3,45 но бала не му достигна да влезе във ВЗУ. Бързо се успокои от неуспеха си и до влизането в казармата, постъпи на работа в завод "Берое". Майка ми тази година навърши 81 години, но сериозни проблеми с нея нямажме, но скоро положението и се влоши.

Това наложи Милка да се премести на работа във ВИЗМ за да може през обедната почивка да си ходи до в къщи и я наглежда.

Въобще, тази година в семейството ми възникнаха много и то неприятни проблеми.

Тази пролет дъщерята на кумовите ни Ваня се ожени за синът на общият ни приятел Янко. Сватбата беше в Самоков където семейството на Янко има къща. По време на тържеството ^{ни} направи впечатление музиката. Изпълняваха се много песни и мелодии които бях чувал от Васил Паунов - тежен съгражданин с когото бахме заедно във школата за перотехники в Казанлък. Той загина ^{тъа} млад, след война обезвреждайки бомба в I-во огнестрелно отделение на гара Костенец. Отидох при музикантите и ги запитах дали го позват. Изненадаха ме приятно. Китаристът свирел на същата китара на която сърише Паунов. Приживе били много близки и след смъртта му той купил китарата от съпругата на Паунов. По този повод музикантите ме поздравиха с като изпълниха китка от песните на Паунов. Това ме разстрои и зарадва. Него го нямаше, но китарата, песните и неговия дух бяха живи.

На 24 май проведохме седмата среща на съучениците ми по случай 35 години от завършване на гимназията. Главен организатор беше д-р Христо Шивачев а аз бях в инициативния комитет. В столовата на НИГО беше вечерята - банкет, а на следващия ден участвахме в ученическата манифестация. Обядът ни беше на Старозагорските бани. Бяхме почти 200 души. От тази среща имам съхранени хубави снимки.

От 8 до 22 август бях в домашен отпускан, който прекарахме на старозагорските ^Б рани в почивна станция ^{тъа} на Птицекомбината. След това с кумовете и Маринчо ходихме на Стара планина да берем ягоди и малини за сироп и вино.

На 15 септември изпратихме Марин войник в ШЗО-гр. Плевен. Понеже често ходех до птицекомбината в този град, ~~тукаму~~ посещавах. Той въобще не се оплакваше от режима във казармата като бати си. Несгодите си винаги описваше с присъщият ~~му~~ хумор. В края на октомври бяхме в Плевен на клетвата му. Нощувахме в дома на моят приятел и състудент Иван Славков.

Както в служебният, така и в семейният ни с Милка ~~живот~~, тази година беше една от най-напрегнатите.

Въпреки проявите на някои от колегите в ХЦИ-СЗ, нещата се развиваха добре. По мой доклад беше обявен конкурс за ст.н.сътрудник II-ра степен и за Д.Шарланов. До края на годината в научната секция имах вече трима ст.н.сътр. II-степен, а именно: Н.Бачев, Н.Йовчев и Д.Шарланов. Всички бяха кандидати на с/с науки, а само биолога Ж.Динев на биологическите науки. Най-младата В.Тодорова беше задочен аспирант и аз ѝ бях научен ръководител. Считайки се вече за големи учени, някои от колегите недоволствуваха, че съм ги ангажирал да помогат на производството.

Полагах грижи и за техническия персонал. Двама от тях: Радка Берова и Ат.Стаев бяха задочни студенти по зоотехника.

Други трима учеха задочно в селско-стопанският техникум в гр.Хасково. Всички останали бяха завършили селски-стопански или ветеринарни техникуми. Уредих приемането като задочна ~~ст~~ студенка по зоотехника, ръководителката на люпилнята в с.Обнова, Плевенско. Помня сега само името ѝ Недка.

Участието ми в ръководните органи и научни съвети на ВИЗВМ-СЗ, осигуряваше добри контакти на научната ни птицевъдна секция с повечето катедри на двата му факултета. Посочих ве че, защо Милка се премести в университета. Въпреки че молбата ѝ беше за катедра "Фуражно производство", без мое знание беше

назначена към катедра "Птицевъдство". За това настоявали пред ректора колегите от катедрата Дончев и Кайтазов. По това време проф. Т. Ванчев беше за една година във ФАО-гр. Рим. Ако знаех предварително за действията им, не бих го допуснал, защото това ме обвързваше с тези колеги. В тази катедра, Милка работи след това до пенсионирането си.

От 15 до 18 октомври НПОП организира отново във Варна научно-техническа конференция на тема: "Проблеми на производството на качествени яйца за консумация и люпене". На нея изнесох един от основните доклади, а заедно с К. Кунев имахме и две научни съобщения. Останалите колеги също имаха научни съобщения. На конференцията присъствуваха представители-птице въди от Чехословакия, Полша и ГДР. Поради заболяването на Ц. Щонков, аз бях един от ръководителите на конференцията. Щонков беше в болница и от съпругата му д-р Дора Бачийска бях информиран, че има рак в белият дроб. Последните години той работеше под голямо напрежение, а и пушеше много. Тази година навършваше 50 години и можеше да даде още много на родното птицевъдство. А беше необходим на семейството си и двете си деца. Още през 1975 година, когато бяхме заедно в ГДР, той ми се оплака, че не е добре, но не посочи какво.

От месец юли за негов временен заместник беше назначен Атанас Върбанов, бивш ръководител на дирекция "Животновъдство" в МЗХП.

Нашите международни връзки и тази година бяха много добри. К. Кунев през април беше в Съветският съюз, а Н. Бачев в Англия, зада преговаря за внос на пуйки. При нас през юни за 30 дни на специализация по пуйките беше младият Михаил Шкота от Института по птицевъдство край гр. Братислава.

През септември отново организираме 4-дневна екскурзия

32 първенците от съревнуването в ХЦП-СЗ. Водени от председателя на профкомитета те посетиха: птицекомбинатите в градовете: Бургас, Толбухин, и Русе, както и "Сълънчево" край гр. Варна.

Със съдействието на МЗХП, НПОП и ОНС-гр. Ст-Загора/Ив. Танев/, планово ни бяха отпуснати 5 ведомственни апартамента за нашите работници и служители. Натоварих К. Кунев, като председател на профкомитета да контролира получаването им и тяхното разпределение на най-нуждаещите си. Първият обаче той взема за себе си, предизвиквайки недоволството на целия колектив. По този повод имахме сериозен разговор.

Общо плановете на ХЦП-СЗ се изпълняваха добре и ритмично.

По предложение на Ц. Щонков всички хибридни центрове, като този в Раниславци, нашият, този в Златия, Толбухинско/в строеж/ както и ДПСЖ в с. Якимово, Михайловградско следваше да се обединят в Комбинат за производство на хибридни птици. Целта беше по-добре да се координира дейността им. До края на годината, поради заболяването на Щонков, тази идея не се осъществи.

Заедно със строителният техник Стасю Стасев разработихме проектите на новата ни племенна кокошоферма за одобрената от МЗХП площадка до с. Лясково, Старозагорско. Беше одобрена и размножителната кокошоферма в с. Любенова махала от ръководството на Сливенски окръг. Споменах вече, че в нея в механизиран кокошарник отглеждахме кафезно 18 хиляди носачки, които под ръководството на Ж. Динев се осеменяваха и ящата полваха за люпене. Добре изпълняваха задълженията си: колегата К. Кунев, като главен селекционер на ХЦ, д-р П. Петков като главен ветиранарен лекар и Н. Генчев, като главен зоотехник. Редовно с тях и ръководителите на люпилни, двете племенни птицеферми, ръководителя на филиала в Нова Загора и главният счетоводител провеждах опитки. ³ Всичко тримесично продължавах да

провеждам заседанията на стопанския съвет на ХЦ, на който лично изнасях доклад за изпълнение плановете и вземане необходимите решения. Председателя на профкомитета изнасяше информация за изпълнението на Колективният трудов договор. Най-късно до месец март на следващата година се провеждаше долегатското годишно-отчетно събрание, на който изнасяха доклад-отчет за изпълнение годишният план, а председателя на профкомитета отчиташе резултатите от съревнуванието и изпълнението на КЕД. Заедно с това се обсъждаха и приемаха новите планове и КТД.

Всеки месец, поне веднажди обикалях всички птицферми и люмлини за лични контакти и впечатления от работата им. Винаги ме придръжаваха главните специалисти и ръководителя на филиала в Нова Загора. Понякога водех главния счетоводител и председателя на профкомитета. По този начин навреме вземах необходимите мерки.

На 1 ноември 1977 година разполагахме с общо 88 хиляди птици носачки, в това число и 6 хиляди пуйки. През годината произведохме 6,5 miliona еднодневни пилета и 200 хиляди пуйчета, както и над 15 miliona яйца и над 400 тона птиче месо, предимно пуйче. Стоковата ни продукция беше за 2,639,000 лева, а реализираната печалба 220,000 лева.

Съгласно план-програмата ни, след изграждането на новата племенна кокошферма и размножителна такава, заедно с филиала в Нова Загора, нашият ХЦ следва да има 250 хиляди кокошки-носачки и 6,000 пухни -носачки. Тези цифри плашеха някои от колетите, заради необходимите допълнителни задължения.

През годината се снабдихме с още един нов камион, една ремонтирана леко-товарна ~~НИСА~~, една фрез машина, няколко нови инкубатора и ~~електрически~~ агрегат за люпилнята в гр. Нова Загра. Бяхме договорили и няколко бунгала от АПК-гр. Бургас, в

в които през лятото на море бяха нашите работници и служители.

Участвах редовно в заседанията на ИБ на НПОП, както и в научно-техническите му съвети. На няколко пъти бях в МЗХП по проблемите на птицевъдството в страната и във връзка новото строителство в нашият ХЦ. Участвах и в заседанията на Специализираният научен съвет по животновъдство към ВАК и във този към ИЖ-Костинброд, на които бях член. Бях рецензент на кандидатската дисетация на иракчанина Салон Мохамед Иб. Често посещавах птицекомбинатите в гр. Млевен и Стара Загора, а в другите птицекомбинати някой от колегите.

От 17 до 22 октомври бях ръководител на нашата делегация участвала в XI-то заседание на съвета към МКИСП за страни-членки на СИВ, който се проведе в дома на учените "Ж. Кюри" гр. Варна. В състава на нашата делегация бяха още: К. Иванов, В. Чичи баба, Ив. Мерджев и Н. Ангелов. Участвуваха делегации от: ГДР, Полша, СССР и Чехословакия. Заседанието се ръководеше от проф. Л. Гром, директор на института по птицевъдство в гр. Братислава.

От името на болният Ц. Цонков, приветствие поднесе зам. Ген. директор на НПОП-Б. Стоименов. След заседанието всички участвуващи посетихме птицекомбината в с. Дончево, Толбухинско.

Ц. Цонков продължаваше да е много зле. След едно заседание на ИБ на НПОП, двамата с Л. Илиев го посетихме в домът му. Постаражахме се да не говорим за болестта му, а за случки и събития от съвместната ни дейност. Пред нас Цонков се държа много добре, но след напушкането му, той изпада в нарвна криза.

На 4 декември Цонков навърши 50 години и му беше присъде но викото тогава отлиchie "Герой на социалистическият труд" за големите му заслуги за нашето птицевъдство. Наскоро след това се налага да отворят черепа му и според съпругата му от раз-

говор по телефона, разбрах че нямало никакна надежда за неговото оздравяване. Ех Цонко, приятелю и съратнико, защо трябва да ни напуснеш толкова рано?

На 15 декември участвувах в чествуването на 30-та годишнина на Зоотехническия факултет. Бях в Президиума на тържественото събрание и поднесох приветствие.

През годината ми бяха отпечатани научните трудове: а/-Ст. Ножчев и К.Кунев- "Проучване зависимоста между живото тегло и на подрастващите пилета и носливоста на кокошките при порода Легхорн", сп. Живот.науки", № 4, 1977 г; и б/-Ц.Цонков, Ст. Ножчев и др. "Научно-техническа прогноза за развитие на птицевъдството в НРБ, 1981-1990 г", НПОП, с. 1977 г. Отпечатани ми бяха и научно-популярните статии: а/-Ст.Ножчев- "Да бъде ефективно птицевъдството", сп. "Животновъдство", № 3, 1977 г; б/-Ст. Ножчев и К.Кунев- "Какви породи кокошки да отглеждаме", сп. "Животновъдство" № 7, 1977 г и в/-Ст.Ножчев- "Съвременни тенденции и основни проблеми на селекционната работа с кокошките от яйценосното направление", Резюме на доклада пред IV-та Национална конференция на клоновете на СНР в България на 18 и 19 юни, 1977 г в гр.Бургас. Написах и няколко кратки статии по птицевъдство за ~~съ~~ско-стопанска енциклопедия, като редактирах и други, като член на редакционната колегия. Като съавтор и отговорен редактор на книгата "Контрола на продуктивните качества на сълско-стопанските животни", цялостно я отредактирах и предадох за отпечатване през юли в ДИ"Земиздат".

До НПОП изпратих докладите: а/-Относно изграждането на нови бази на ХЦП-СЗ и б/-Относно разработката на план за написване "История на птицевъдството в България".

Тази 1977 година беше много неблагоприятна за семейството ни с насилиствената и преждевременна женитба на големият

ми син Васил и неуспешното кандидатстване на малкият ми син Марин в МЕИ. За това и аз имах своята вина.

Въпреки успехите ми в научната дейност и ръководството на ХЦП-СЗ, често колегите ми ме критикуваха, че съм пренебрегвал интересите на науката, заради тия на ХЦ. Аз обаче бях убеден, че науката има реална стойност, само когато се реализира в производството. При нас, това беше производството на качествен разплоден материал при кокошките и пуйките. Самата наука, възниква като необходимост за попълното и ефективно задоволяване нуждите на хората, а след това за духовните и културните такива. Обикновенните хора уважават не само знаещите, но повече можещите.

Новата 1978 година посрещнахме без особено настроение. Въртяхме баницата само тримата с Милка и майка ми. Васко беше в дома ^{на} съпругата си, а Маринчо в казармата. След 22 часа ходихме до вучинайките Жанкини, но след 1 часа се прибрахме, без да се отбием на общоградскотоувеселение в центъра на града. Вечерта на 1 януари ни гостуваха само Кумовете.

През годината работите в семейството ми продължиха да бъдат усложнени. Милка всеки обед прескачаше до апартамента, за да наглежда майка ми. На Васко, като студент продължавахме да плащаме същата издръжка, както през 1977 година. Хранех надежда, че женитбата му няма да се отрази на следването му. Марин много добре се справяше със военната си служба в гр. Плевен.

При срещите ни и писмата му винаги лъхаше добро настроение и оптимизъм. Веднаж си идва за два дни в Стара Загора и баба му ~~ни~~ го познала като войник. Бяхме с Милка в Плевен на тържественото им производство в фетфебел-школници. След това дослужва в противовъздушно поделение в гр. Нова Загора, като почти всеки неделен ден беше при нас в Стара Загора.

От 10 август до 25 септември бях в домашен отпуск. С Милка бяхме на почивка в станцията на птицекомбината на Старозагорските бани. Майка оставихме под контрола на братовчедката Лияна, а през 2-3 дни и ние прескачахме до града. След баните, за няколко дни с кумовете ходихме с колите до "Смесището" в Стара планина за малини и правихме отново малиново вино. До края на отпускането на Милка, за два дни ходихме до с. Розовец.

От 9 до 16 септември прекратих отпускането си, за да участвам в организираната от НПОП екскурзия ^{до ссср} за ръководствата на предприятието, изпълнили добре плановете си. Водеще ни зам. Генералния директор Вл. Владимиров. Посетихме селско-стопанската изложба в Москва. В хотела ^{заседател} попаднах на българи от гр. Куманово, които се помъчиха да ме убедят, че не са българи, а македонци, по-томци на Ал. Македонски.

На 25 ноември в София участвувах в срещата с колегите, ^е ~~които~~ завършили ^{заседател} преди 30 години агрономическият факултет. Присътуваха над 500 души от нашия "Първи републикански випуск".

От 1200 души, редовно бяха завършили едва 500, а аз бях от първите 30 души дипломирали се през есента на 1948 година. Тържеството се проведе в аулата на факултета в присъствие на някои от живите ни преподаватели. Вечерта бяхме на банкет в ресторант на ДНК. От тази среща имам съхранени снимки.

Деността ми през тази 1978 г беше трудна, но успешна. Липсата на болният Цонков, компенсирах с помощта от МЗХП на зам. Министъра Йор. Милушев и състудента си Ив. Петков, ръководител на дирекция "Животновъдство". С Л. Илиев продължавахме да бъде членове на ИБ на НПОП. След пенсионирането на П. Вълчев и Д. Балъзов, двамата с Цонков бяхме единствените ст.н. сътрудници I-ва степен и най-авторитетните специалисти-птицевъди в страната.

Това създаде предпоставки, моите колеги в Стара Загора да счи-

тат, че и без наеобходимата научна продукция мога да им осигура бързо и лесно хабилитиране. Наложи се да разговарям с тях и им възлагам допълнителни задачи, което предизвика недоволството им. Особено голям спад в дейността на Н.Бачев се получи след връщането му от специализацията му в САЩ. Преди година бяхме критикувани за това от Ц.Цонков. Даже под давление на Н.Бачев, приятеля и съученика му Б.Стоименов през март 1978 г направи доклад до ръководството на НПОП за преустановяване работата с пуйките и се премине към периодически внос на високопродуктивни пуйки от чужбина. Наложи се да водя сериозен разговор с Б.Стоименов, за да се откаже от доклада си.

На 28 февруари беше проведено Общото събрание на НПОП. На него аз направих подробно изказване-отчет за дейността на НПОП от създаването му, както и за ролята на птицевъдната наука и хибридените центрове в неговата дейност. Накрая посочих и голямата роля на Ц.Цонков, като създател на НПОП и негов Генерален директор. Моето изказване беше след отчетния доклад на АТ. Върбанов, ~~зако~~ заместник на болният Цонков. В проведените избори след това, двамата с Любо Илиев отново бяхме избрани в ИБ на НПОП.

След събранието, говорих по телефона съпругата на Цонков, като пожелах да отидем и го посетим. Отказа ни, като плачейки ми обясни, че всеки момент очаква краят му.

На 9 март 1978 г Ц.Цонков почина, а на 11 март беше по ребението му. Присъствувахме всички колеги от ХИП-СЗ. Бях загубил най-добрият си колега-птицевъд и приятел. С него заедно дълго време работихме и израстнахме като специалисти, взаимно си помагахме и учехме. Нашите творчески постижения често се сочеха за подражание ~~на~~ другите колеги.

След неговата смърт, започнаха борбите за мястото му в

НПОП, като всички кандидати бяха против изпълняващия длъжността Ат. Върбанов. В ИБ ~~бързо~~ на Обединението най-много като подходящи ^{да} Генерали ~~и~~ директори се сочеха имената на Коcho Караджо ^в или Борис Стоименов, а от по-младите на Николай Пеев, В. Чичиба ба и Христо Ковачишки. В резултат на тези борби Ат. Върбанов остана на този пост до месец август.

По инициатива на ФАО от ООН със седалище в Рим, през месец май в България пристигна професор Скот от САЩ. Птицевъдите го знаехме, като специалист по хранене на птиците при американската птицевъдна фирма "Бабкок". Той имаше много научни тру^{зи} книги. По програмата на МЗХП, придружен от доцент Беро ^{Маринов} ~~Маринов~~, той посети и нашият институт. Последният се беше завърнал ^наскоро от САЩ, където беше на специализация по хранена на птиците. Проф. Скот по това време беше на 68 години и ^закар пенсионер, работеще още в посочената фирма. При нас беше 6 часа. Оказа се приятен събеседник с голяма научна ~~труд~~ ^зрудиция и практически опит. След това ~~се~~ ^задружих с него при посещението му в птицекомбината - Стара Загора, където ни демонстрира големия си опит. При раздялата ни, ми обеща срещу 25 долара да ми изпрати обемистата си книга "Хранене на птиците". Наскоро след това я получих и полважме често с колегите. Докато бяха при нас, по молба на Б. Маринов уредих посещението им и при К. Караджов в гр. Плевен, което не беше предвидено в програмата им.

Доволен от посещението на проф. Скот, бай Коcho ми беше много благодарен. След приключване обиколката си, в НПОП проф. Скот изказва задоволството си от напредъка на България в областта на птицевъдството, и особенно на промишленото такова. Посочил че в САЩ нямат такива крупни и модерни птицекомбинати. Създадо во само да ~~се~~ осигурим постоянно пълноценено хранене на птиците оглеждани в тях.

Въпреки обещанията и тази година продължавах да изпълнявам длъжността директор на ХЦП-СЗ. В заповедта ми се посочваše само заплатата като ст.н.сътр. I-ва степен, кандидат с/с науки, заведущ научната секция и 16% за преслужени године /320+30+10+52= общо 420 лева/. а аз претендирах само за 50-60 лева допълнително, ~~които~~ немибяха дадени. Отново изпълнявах длъжността директор на "доброволни начала".

На 24 юни бях на откриване на животновъда изложба на Сливенските бани. Там бяха и зам.министъра Йордан Милушев и Генчо Генов от отдел "Селско стопанство" на МСУ. Присрещата с тях ми казаха, че за генерален директор на НПОП се обсъжда и моето име ~~накоето~~ им отговорих, че няма да приема.

На 27 юни бях извикан при Министър Григор Стоичков., който ~~ми~~ заяви, че смятат да мен назначат за Генерален директор на НПОП, като най-подходящият заместник на Ц. Цонков. Благодарих му за доверието но отказах, което много го разневи и малко грубо ~~му~~ заяви да напусна кабинета му.

През август за Генерален директор на НПОП беше назначен Николай Пеев, научен сътрудник в ХЦП-Ралиславци. По съвместителство работеше и в Градският комитет на БКП-~~К~~остинброд. Пеев беше в процедура за с.н.сътрудник и аз му бях рецензент. Постоянно потдържахме контакт с него и бях търсен по всички въпроси свързани с дейността на НПОП. Освен това бях търсен като специалист от Държавния планов комитет където работеше Иван Манолов. Бях включен в експертни комисии към Министерския съвет, към МЗХП, продължавах и да съм в ръководните партийни и академични органи на ВИЗВМ- Стара Загора.

Всичко това ме затрудняваше в дейността ми като научен сътрудник и директор на ХЦ но добрите ~~ми~~ връзки с МС, ДК и МЗХП ме предпазваше от бюрократични спънки при подготовката на новото строителство на ХЦ.

~~то ми отсъствия и отпускане в работата на колегите.~~

През тази година ХИП-СЗ следваше да произведе 15,300,000 яйца, 6,300,000 еднодневни пилета и 415 тона птиче месо, което беше равнозначно на 3,510,000 обща продукция, 2,750,000 лева стокова такава и 210,000 лева печалба.

Продължи подготовката по строителството на новата племенна кокошфърма край с.Лясково и Размножителната такава в с. Любенова махала към Филиала в гр.Нова Загора. Те бяха включени в програмата на НПОП за периода 1978-1985 година.

Продължих редовно да участвувам в ежемесичните оперативни и тримесичните заседания на стопанския съвет на ХИП-СЗ.

Всеки месец обикалях всички птицферми и люпилни. Едва през втората половина на годината ми беше отпуснат щат за зам.директор по производството на ХЦ. Назначих Н.Генчев, макар че не бях убеден във възможностите му.

През октомври със заповед № XI-1670, 1978 г на НПОП беше създаден Комбината за производство на хибриден материал/КХМ/ за който споменах през 1977 година. За главен негов директор беше назначен Иван Мерджев, директор на ХЦ-Ралиславци. Ние останали те директори, бяхме включени в Изпълнителното му бюро.

За мен това беше свързано с допълнителни командировки до София. Често ми се налагаше да пътувам по два пъти седмично. Когато се налагаше нощувах при семейство Исаеви или при това на Марин Камбуров. Наложи ми се да си водя система на отчетност и контрол на дейността си извън работното ми място, за да не допускам пропуски. Обиждаха ме бележките на някои от колегите, че сам съм се ангажирал от карьеристични амбиции. Доста ме затруднявала честите посещения в птицекомбината гр.Плевен/Славяново/, където К. Караджов ме ползваше като постоянен консултант. При тях, след сериозно обсъждане започнах-

ме масов опит за кръстосване на кокошки ~~и~~ родители от породата Плимутрок с петли от породите СЗЧ и НХ, доставени от нашият ХЦ. Задачата беше, когато родителите ~~ко~~ кокошки Плимутрок не се използват с петли Корниш ~~не се използват~~ за производство на бройлери, с петли СЗЧ и НХ да се използват за производство на пилета от общоползвателното направление за населението. В една от центровете в с. Обнова, заложихме опит с петли СЗЧ, а в друг център с петли НХ. Получените яйца се люпеха в люпилнята на с. Обнова. В тази люпилня, с колегата К. Кунев проведохме наблюдения за очакван аутосексинг, но такъв нямаше. При тези опити често ползвахме и нашият зоотехник Атанас Стамев.

Получените пилета секирахме и женските кръстоски заложихме за отглеждане в помещения с по 5 хиляди носачки, по системата за конкурсно сравнително изпитване. Мъжките пилета от тези кръстоски, заложихме също за сравнително угояване. Такъв масов опит с много птици, осигуряващ достоверност на получените резултати.

Проведохме наблюдения и на производствените възможности на внесените в птицекомбината кокошки от порода "Мини-паран".

Заложихме и други масови опити за разделно-полово отглеждане на пилета - бройлери, след секирането им. Въобще връзките ни с птицекомбината в гр. Плевен бяха много широки и творчески. Често К. Караджов ме изненадваше с оригиналните си идеи.

Птицекомбината - гр. Плевен ни осигурява необходимите пилета и ~~петли~~ Корниш ~~не се~~ Стадата ни Плимутрок във филиала гр. Нова Загора. К. Караджов ежегодно ми осигуряваше и необходимата валута за абониране на Информационният център с чуждестранните научни и научно-популярни списания. Нашите творчески взаимоотношения можеха да бъдат като пример за подражание и за останалите птицекомбинати на НПОП.

Подържах известни консултативни контакти и с птицекомбината в с.Боход, Плевенско "Мизия", Врачанско, "Сълнчево", Варненско и с.Дончево, Толбухинско. Постоянни бяха връките ми с птицекомбината в Стара Загора.

Чрез Родопзайнпекс инесохме с рекламна цел 1,000 яйца за люпене в Гвинея.

По ~~съвместната~~ работа с пуйките, през май Н.Бачев беше в Съветският съюз. През октомври двамата с В.Чичибаба бяхме в ГДР на заседание на комисията по птицевъдство към СИВ. Продължава се в института им по птицевъдство Мербийц, където немците бяха изградили нова, много добра база за селекционна работа с птиците и добре оборудван изчислителен център. Доста от новостите, които видях в Мербийц, предложих да бъдат включени в проектите по изграждането на новата ни племенна кокошоферма.

На свещението присъствуваха делегации от Полша, Съветският съюз и Чехословакия. От посещението в ГДР имам хубави снимки.

През декември присъствувах на чествуване 70-та годишнина на колегата Димитър Бальзов. Поднесох му приветствие.

През декември защити кандидатската си дисертация колежката Викторина Я.Тодорова, на която бях научен ръководител.

В отпечатанието през 1978 г сборник "Проблеми на производството и качеството на яйцата за инкубация и консумация" баха включени публикациите ми: а/- Ст.Ножчев- "Съвременни тенденции и основни проблеми на селекционната работа с кокошките от яйценосното направление"; б/- Ст.Ножчев и К.Кунев- "Досегашни резултати от работата по създаване на хибридни кокошки в ХЦП-СЗ" и в/-Ст.Ножчев и К.Кунев- "Продуктивност и фенотипни корелации между признаците при кокошките Нюхемпшир, разглеждани в ХЦП-СЗ". Отделно в сп. "Животновъдни науки" № 5, 1978 г. беше отпечатан труда: Ст.Ножчев и Д.Шарланов и К.Кунев-

" Влияние на кръстосването между линии от яйценосното направление върху морфологическите качества на яйцата".

Бях отговорен редактор на отпечатаната от ДИ"Земиздат" книга: Контрол на продуктивните качества на с/стопанските животни"/с-206/, с автори: Ст.Ножчев, Ан.Андреев, Ц.Дечев, Р.Николов и Д.Динев. Книгата беше предназначена за специалистите от племенните инспекции. След 5 години я преиздадохме.

Отпечатани бяха и научно-популярните ми статии: а/-Ст.Ножчев, Д.Шарланов и К.Кунев- "Изменение морфологическите качества на яйцата при кръстосване на линии от яйценосното направление"-Инфор.бюл. летин на НИИП-Костинброд, № 1, V, 1978 г и б/- Ст.Ножчев, В.Чичибаба и др.-"Създаване на високопродуктивни хибриди"-сп."Животновъдство" № 12, 1978 г.

Съвместно с К.Кунев разработихме: а/-Задание и технология за изграждане и експлоатация на племенна кокошферма при ХЩ-СЗ", 1978 г и б/- Технологично задание за изграждане на размножителен център за общоползвателни породи кошки във филиала-гр.Нова Загора/с.Любенова махала/ на ХЩ-СЗ", 1978 г.

Племенната кокошферма е за 50 хиляди носачки, а размножителният център за 250 хиляди носачки.

През годината бях рецензент за ст.н.сътрници II-степен на: Алекси Иванов Димов, Александър Борисов Бошнаков и Николай Алексов Пеев, а за ст.н.сътр.н.сътрник-I-ва степен на Васил Димитров Чичибаба. След пенсионирането на Димитър Балъзов и смъртта на Ц.Цонков, бях останал единственият специалист-птицевъд-ст.н.сътр.рудник-I-ва степен и заедно с проф. Т.Ванчев бяхме редовните рецензенти при хабилитирането на колегите-птицевъди, избирани от Специализираният научен съвет по животновъдство към ВАК.

През тази 1978 г отново бях доста натоварен със задълже-

ния извън ХЦП-СЗ. Това сериозно затрудняваша научната ми и служебна дейност.

Новата 1979 година посрещахме само с Милка и майка ми. Васко беше при съпругата си а Марин Във военното поделение - Нова Загора. След като се навечеряхме към 22 часа отидохме с Милка в учинайкини Жанкини. Брат ми не идваше, потърси ме само за новогодишна пуйка. Майка ми беше навършиле 82 години и започна да развива артериосклероза. Често ме наричаша Колю, на името на вуйчо ми. Това усложняваше обстановката в семейството. На Васко ^Mпостигахме финансово да продължи следването, но след провала на изпита по анатомия през юнската сесия, без да се постъветва с нас подова молба и напуска университета. Опита ми да го разубедя беше неуспешен и от август се пребира в Стара Загора. Това от което се страхувахме с Милка се събъдна. След конфликт с родителите на Марияна се прибра да живее у нас. Започна работа в строителството при братовчед ми Иван Бозев. Наложи се да връщам и получаваната от Военното министерство стипендия от 960 лева.

През лятото, въпреки сложната обстановка в къщи, през отпуската отново с Милка бяхме на Старозагорските бани и после ~~и~~ кумовите на Стара планина за малини. Ходихме и до Розовец а Васко се грижише за баба си.

В края на месец септември Марин приключи военната си служба и веднага постъпи на работа в завод "Берое".

На 29 октомври 1979 година Марияна роди син, който записаха на моето име Стефан Василев Ножчев. Бях много радостен че вече съм дядо. За доброто на детето турих пепел на всички неприятности. Васко отиде при Марияна и ние останахме тримата и майка.

През март при катастрофа почина биолога ми Жельо Динев. най-ценните ми помощник и умен съветник.

На погребението от НПОП дойдоха: Ген. Директор Н. Пеев, Вак-Чишибаба, както и двама от Постоянното присъствие на БЗНС. На гроба му обаче, аз произнесох прощалното слово. Желю остави млада жена и две невръстни деца / момче и момиче /. След погребението му, не се овлачах и казах на колегите: "Можете да бъдете спокойни за научната си кариера, защото конкурента Ви Желю го няма вече?" Никой от тях, след това не продължи перспективната му дейност в кръвните групи при пуйките, както и ръководството на изкуственото осеменяване в ХЦ. Опитах да възложа тези дейности на Д. Шарланов и Н. Йовчев, но те категорично отказаха. По-късно унищожиха без мое знание, натрупаният от него материал. Самият аз доста време чувствувах нуждата от неговото приятелство и съвети.

Същият месец, като делегат избран на Общото събрание на НПОП участвувах на Учредителният конгрес на Националният Агропромишлен съюз / НАПС /, в който се преустрояваше МЗХП. Ръководството на ЦКС, начело с Ив. Пръмов се обяви против и не се включи в състава му. Имам снимка със всички делегати пред зала Универсиада.

Наскоро след това, при посещение на Ген. директор Н. Пеев в ХЦ, той наново определи ^{срок} на Н. Бачев до края на юни да представи програма за работа с пуйките, като го заплаши с наказание, поради неспазване на реда. През август Н. Пеев беше обаче сменил като ген. директор и назначен за такъв Христо Ковачишки. В края на годината, като директор на науката В. Чишибаба отново критикува Н. Бачев и В. Тодорова за станалата "историческа" програма за работа с пуйките. Въпреки че не участвувах по темите по работата с пуйките, като завеждащ секция носех известна отговорност.;

И през тази 1979 г производствените планове на ХИП-СЗ

бяха изпълнени много добре. Имах неприятности само със зоотехника Димитър Хубчев, който въпреки забраната ми беше заредил извънпланово пуйчи яйца за люпене, като получените пуйчета неможахме да продадем.

Доста време ми костваше утвърждаването плановете на племенната кокошферма край с.Лясково. На 8 февруари Експерименталния съвет на МЗПХ прие заданието, а на 20 февруари и технологията за отлеждане на птици в нея. След това склучихме договора с "Родопапроект" за разработване на проектите в работна фаза. Извършихме и сондажни проучвания на водните източници в близост до строителната площадка. Натоварих колегата Н.Йовчев с контрола на тези проучвания но ми беше сигнализирано, че той умишлено създава пречки. По-късно установих, че и другите колеги Шарланов и Бачев организирano се стремят да пречат на новото строителство. Страхуват се, че аз се пренсионирам и те ще трябва да довършват строителството.

На 13 юли за 29-ти път празнувахме "Денят на птицевъда".

От 18 до 21 септември всички колеги, специалисти и ръководители на звена от ХЦ бяхме във Варна на научно-техническа конференция на тема "Повишаване ефективността на селекционната работа и производството на разплоден материал в птицевъдството". В нея участвуваха и чуждестранни специалисти. Основният доклад изнесох аз, като при изготвянето му ми помогнаха Васил Чичибаба и Иван Мерджев.

От 29 октомври до 2 ноември, нашият ХЦ беше домакин на съвещанието на комисията по птицевъдство към СИВ по кординация на селекцията на кокошките от яйценосното направление. Заседанието провеждахме в Почивната станция на птицекомбината на Старозагорските бани. Участваха делегации от пет страни - България, Полша, Чехословакия, ГДР и СССР. ^{Ра} Запознахме ги с забележителностите на града и ги заведохме на опера.